

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0008 van 17 januari 2012
in de zaak 1011/1000/SA/2/0933

In zake:

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Xavier D'HULST en Michel DEWEIRDT
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Doorniksewijk 66
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
partij :*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Günther L'HEUREUX
kantoor houdende te 1040 Brussel, Wetstraat 26/07
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 9 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Oost-Vlaanderen van 20 juli 2011 waarbij aan de verzoekende partij tot tussenkomst de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een zendstation voor mobiele communicatie.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 20 december 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Michel DEWEIRDT die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Lieve JOOSEN die loco advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de tussenkomende partij en advocaat Günther L'HEUREUX, die verschijnt voor de verzoekende partij tot tussenkomst, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■■ vraagt met een op 27 oktober 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 8 november 2011, dat er grond is om het verzoek voorlopig in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking werd de verzoekende partij tot tussenkomst verzocht een stuk voor te leggen waaruit blijkt dat de gedelegeerd bestuurder ertoe gevolmachtigd was om te beslissen om in rechte te treden bij de Raad dan wel de beslissing om in rechte te treden voor te leggen die is genomen door het daartoe bevoegde orgaan. In het laatste geval wordt de verzoekende partij tot tussenkomst uitdrukkelijk verzocht om, in voorkomend geval, bijkomend een afschrift van de nodige akten van aanstelling van de leden van dit orgaan voor te leggen.

Uit de neergelegde statuten blijkt dat de gedelegeerd bestuurder de bevoegdheid heeft om de beslissing om in rechte te treden te nemen.

Het verzoek tot tussenkomst is dan ook ontvankelijk en kan worden ingewilligd.

IV. FEITEN

Op 12 november 2007 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een zendstation voor mobiele communicatie”*.

Deze aanvraag omvat het vervangen van een bestaande [REDACTED] van 18m hoogte door een nieuwe vakwerkpyloon van 27m hoogte op een nieuwe betonnen fundering, het plaatsen van een technische installatie naast de nieuwe pyloon en het afsluiten van het geheel met een omheining van 2m hoogte. Op de nieuwe pyloon zullen de antennes [REDACTED] en [REDACTED] geplaatst worden.

Op 28 oktober 2008 werd reeds een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het bouwen van het zendstation voor mobiele communicatie. Naar aanleiding van een ingediend verzoek tot nietigverklaring bij de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, werd beslist om de vergunning in te trekken en een nieuwe beslissing te nemen, gesteund op de nieuwe stralingsnormen.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan 'St. Niklaas-Lokeren', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 december 2007 tot en met 17 januari 2008, worden twee bezwaarschriften ingediend, waarvan één uitgaande van de huidige verzoekende partij en één petitielijst, ondertekend door 286 personen.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologisch Patrimonium brengt op 3 december 2007 een gunstig advies uit.

De NMBS - Holding brengt op 28 november 2007 een gunstig advies uit.

Op 3 maart 2008 neemt het college van burgemeester en schepenen van de stad Lokeren het volgende standpunt in:

“
...

Wettelijke en reglementaire voorschriften:

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

De goede ruimtelijke ordening:

Overwegende dat de mast wordt ingeplant binnen een woongebied met een dichte bebouwing bestaande uit voornamelijk woningen wat stedenbouwkundig niet aanvaardbaar is;

Overwegende dat de mast meer naar links kan verplaatst worden binnen een zone waar minder bebouwing aanwezig is;

Overwegende dat er in de onmiddellijke omgeving geen andere hoge constructies aanwezig zijn waardoor de mast een grote visuele impact zal hebben;

Gelet op de ingediende bezwaren die als gegrond worden beschouwd;

Bijgevolg dient geoordeeld dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening.

...

Het College neemt akte van het feit dat er tijdens het openbaar onderzoek twee bezwaren zijn ingediend. Het college behandelt de bezwaren als volgt:

Bezwaarschriften gegrond: de pyloon wordt ingeplant binnen een bebouwd gebied met voornamelijk woningen. De mogelijkheid bestaat de pyloon te verplaatsen naar een minder dicht bebouwd gebied. Door zijn hoogte vormt de pyloon een visueel storend element in de omgeving.

... ”

Op 20 juli 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Het voorliggend project is principieel in overeenstemming met de inrichtingsvoorschriften van het verordenend aanlegplan (gewestplan). De aanvraag betreft een openbare nutsvoorziening die ingeplant wordt op het (openbaar) domein van de spoorweg tussen Gent en Antwerpen, ter vervanging van een bestaande, vergunde zendinstallatie. De inplanting van de mast in de onmiddellijke omgeving van de spoorweginfrastructuur is architecturaal en stedenbouwkundig passend bij het karakter van deze openbare lijninfrastructuur. Er kan op heden vastgesteld worden dat de bestaande mast verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving. Een verhoging van de mast tot ca. 27m (incl. de hiertoe noodzakelijke verbreding) zal geen significante negatieve impact hebben op de goede ruimtelijke ordening van de omgeving. Uit constante rechtspraak van de Raad van State blijkt dat in de diverse woongebieden volgens het gewestplan, soortgelijke inrichtingen als zone-eigen kunnen worden beschouwd. Het is nl. ook in die woongebieden, waar men de hoogste concentraties kent van telecomgebruikers, dat de dekking het meest optimaal dient te zijn.

De beschrijvende nota van de aanvraag geeft aan dat minstens 7 alternatieve locaties onderzocht werden door de aanvrager. Ook werden andere operatoren op de hoogte gebracht van de plannen via de [REDACTED].

Het ontwerp is bovendien ook in overeenstemming met de Telecomcode die onder andere het meervoudig gebruik van infrastructuur en gebouwen voor meerdere operatoren voorstaat (sitiesharing). De pyloon zal nl. samen met [REDACTED] worden gebruikt.

De beschouwingen in de bij het dossier gevoegde beschrijvende nota, o.m. inzake de ruimtelijke context van het ontwerp en zijn integratie in de omgeving, kunnen worden bijgetreden.

De suggestie (o.a. van het stadsbestuur) voor een alternatieve inplantingsplaats kan niet worden weerhouden, omdat deze in tegenspraak zou zijn met de Telecomcode die het reeds geciteerd meervoudig gebruik van infrastructuur en gebouwen voor meerdere operatoren aanbeveelt.

Door het bundelen van de installatie met deze van [REDACTED] op een nieuwe pyloon wordt voorkomen dat elders een bijkomende installatie zou moeten worden opgericht (cf. het beginsel van een duurzaam en zuinig ruimtegebruik).

De bijkomende ruimtelijke hinder en visuele impact, worden daardoor tot een aanvaardbaar minimum beperkt.

Uit het principe van bundeling volgt dat bij de keuze voor de locatie van een basisstation een uitgesproken voorkeur uitgaat naar een bundeling in de bebouwde ruimte, waaronder woongebieden.

Uit de gegevens van het dossier blijkt verder dat het verschuiven van de zendinstallatie in westwaartse richting geen oplossing biedt voor het probleem van de bedekking dat zich meer oostwaarts situeert.

Bovendien zou deze alternatieve inplanting te dicht configureren bij twee reeds actieve sites, wat eenodeloze en technisch ondoelmatige overlapping voor gevolg zou hebben en een ontoelaatbare aantasting van het ginds gesitueerde landschappelijk waardevolle agrarische gebied.

De openbaarmaking gaf aanleiding tot bezwaren die evenwel ongegrond worden bevonden, zoals hoger aangegeven.

Vanuit deze specifieke situationele context aansluitend op de reeds aanwezige spoorweginfrastructuur, en rekening houdend met de aard van de ontworpen transparante vakwerkstructuur — ter vervanging van een reeds bestaande pyloon - kan in redelijkheid niet staande worden gehouden, dat de ruimtelijke impact van het project het normale evenwicht van de nabuurschappen in situ onevenredig zou verstoren. Het standpunt van het stadsbestuur kan in deze zin niet worden bijgetreden. Het project is qua grondplan- en inplantingconfiguratie, vormgeving en materiaalkeuze verenigbaar met zijn omgeving.

De overige bevoegde adviesinstanties verleenden een gunstig advies.

*Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, mag de installatie pas in exploitatie genomen worden als de aanvrager beschikt over het conformiteitsattest, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz (B.S. 16 februari 2011). Dit besluit van de Vlaamse Regering legt verdere gezondheidsnormen vast waardoor het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd wordt en er in alle redelijkheid van uitgegaan kan worden dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het door de verwerende partij neergelegde administratieve dossier kan, bij gebrek aan enig dienend stuk ter zake, niet afgeleid worden of de bestreden beslissing daadwerkelijk op 20 juli 2011 met een ter post aangetekende zending aan de aanvrager werd betekend. De Raad kan op basis van de stukken waarover hij beschikt enkel vaststellen dat de zendingsbrief op 20 juli 2011 werd gedagtekend. Uit de stukkenbundels van de partijen kan ook niet worden afgeleid wanneer de bestreden beslissing werd aangeplakt.

De Raad dient echter vast te stellen dat de bestreden beslissing op 20 juli 2011 werd genomen en dat het verzoekschrift binnen een termijn van dertig dagen na deze beslissing aangetekend werd ingediend.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 9 augustus 2011, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad is van oordeel dat het loutere nabuurschap, dan wel de beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot aanpalende en bebouwde of onbebouwde percelen, op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, ook uit het deel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De Raad weerhoudt het nadeel betreffende de beschreven visuele hinder en het mogelijk gezondheidsrisico. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen is voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

De tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning en de bouw van de zendmast zal het leefklimaat van verzoeker en zijn beleving van de onmiddellijke omgeving zeer nadelig beïnvloeden ingevolge de bestendige, nooit ophoudende, visuele hinder.

Zoals reeds aangestipt woont de verzoekende partij op een afstand van enkele tientallen meter. (zie stuk 6) Vanuit zijn vrijstaande woning zal hij en zijn familie en van zodra hij zijn woning verlaat steeds geconfronteerd worden met een enorme zendmast. (zie foto's – stuk 9)

...

Ook te dezen is het vooral het aspect 'voortdurend' dat de hinder een bijzonder ernstig en moeilijk te dragen karakter geeft dat, eenmaal ondergaan, niet meer kan goedge maakt worden.

...

Ook niet te vergeten is dat de mast kan worden opgetrokken vooraleer er een conformiteitsattest wordt bekomen, zoals bedoeld in het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz. De mogelijk risico's voor de gezondheid werden tot op heden niet onderzocht, zodat verzoeker dan ook ernstig vreest voor zijn gezondheid.

...

Bovendien leert de ervaring dat wanneer een vergunde constructie –zelfs illegaal- afgewerkt is, het voor de individuele rechtsonderhorigen bijzonder moeilijk wordt om het nadeel dat dit meebrengt terug ongedaan te maken. Dit lukt slechts na het voeren van lange en kostelijke procedures en zal in elk geval veel tijd in beslag nemen.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Het conformiteitsattest ligt voor, zodat blijkt dat het mogelijke risico, zoals de verzoekende partij dit omschrijft, werd onderzocht en beoordeeld volgens de normering.

Het feit dat de werken kunnen beginnen, duidt op zich geen ernstig nadeel aan.

Wat de visuele hinder betreft, valt het op dat de verzoekende partij volledig voorbijgaat aan de pyloon van 18 meter die er nu reeds staat alsook aan de nabijheid van [REDACTED] site.

De verzoekende partij toont niet aan dat het zicht dat hij nu heeft, dermate zal wijzigen door het oprichten van een iets hogere mast. Het louter hebben van zicht op een bouwwerk, brengt niet op zich een ernstig nadeel mee. Anders zouden er nooit vergunningen kunnen worden verleend, er is altijd wel iemand die zicht heeft op de bouwwerken.

...”

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Uit geen enkel element blijkt echter dat de vervanging van een bestaande pyloon van 18 meter door een pyloon van 27 meter tot een aantasting van het leefklimaat en van de beleving van de onmiddellijke omgeving zal leiden, temeer daar het gaat om een vakwerkmast (open constructie) gelegen naast een spoorlijn. Vanop enkele tientallen meter, zijnde de afstand waarop de woning van verzoekende partij zich zou bevinden, maakt deze bijkomende hoogte immers quasi geen verschil uit ten opzichte van de bestaande toestand, nu deze bijkomende hoogte enkel zichtbaar zal zijn bij het opwaarts kijken, doch niet bij het gewoon voor zich uitkijken.

...

Welnu, tussenkomende partij beschikt sedert 16 mei 2011 over dergelijk conformiteitsattest, hetgeen inhoudt dat de normen uit de Vlaamse regelgeving gerespecteerd worden.

...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden,
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift. Met later bijgebrachte feiten of stukken kan, gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Verklaringen ter zitting die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, kunnen evenmin dienend ingeroepen worden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die een verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft.

Volgende elementen roept de verzoekende partij in als zijnde het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

- visuele hinder
- risico's voor de gezondheid

De verzoekende partij stelt dat haar leefklimaat en haar beleving van de onmiddellijke omgeving verloren zullen gaan door het bouwen van een zendmast.

De Raad stelt, samen met de verwerende en tussenkomende partij, evenwel vast dat de verzoekende partij op dit ogenblik vlak naast een spoorlijn woont, dat er zich nu reeds een pyloon van 18 meter bevindt op de projectplaats en dat haar uitzicht en leefklimaat dus nu ook al verstoord zijn. De door de verzoekende partij neergelegde foto's bevestigen dit verstoorde visuele uitzicht. Er wordt ook niet ontkend dat de nieuwe mast in de plaats komt van de reeds bestaande. Enkel de hoogte verschilt. De Raad stelt evenwel vast dat het bundel van de verzoekende partij geen stukken bevat van het uitzicht dat de verzoekende partij heeft vanuit haar woning op de projectplaats zodat de Raad geen inschatting kan maken hoezeer het hoogteverschil van de mast een invloed kan hebben op het reeds verstoorde uitzicht dat de verzoekende partij heeft in de richting van de naast haar woning gelegen spoorlijn en de aldaar staande zendmast.

Het louter vervangen van een bestaande pyloon van 18 meter door een nieuwe zendmast van 27 meter hoogte dient, bij gebreke aan voldoende concrete gegevens als onvoldoende ernstig afgewezen te worden wat betreft het beweerd ingeroepen visuele nadeel

Wat betreft de ingeroepen gezondheidsrisico's stelt de Raad vast dat het conformiteitsattest voorligt en dat de afgifte van dit attest het voldoen aan de toepasselijke reglementering met zich meebrengt. Dit betekent dat er werd geoordeeld dat er geen mogelijke risico's zijn voor de gezondheid van de omwonenden, en dus ook niet voor de verzoekende partij.

In zoverre de verzoekende partij de wettigheid van het conformiteitsattest in vraag stelt, dan wel voorhoudt dat dit attest zou moeten afgeleverd worden alvorens de stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd, verwijst zij hiermee naar haar middelen. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing kan, ongeacht de aard van de ingeroepen onwettigheid, op zich geen nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO opleveren voor de verzoekende partij dat voldoende ernstig is om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk en kan worden ingewilligd.
2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 januari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS